

[Niels Hølvæg Petersen.]

gere periode med usikkerhed, og det radikale venstre har den opfattelse, at det i denne usikre periode er helt nødvendigt, at de nordiske lande holder den snævrere mulige kontakt. Det vil ikke fra dansk side være muligt at afklare holdningen til fællesmarkedet, medmindre vi samtidig har fuld klarhed over de øvrige nordiske landes vilkår. Hverken økonomisk eller politisk kan vi i markedsdiskussionen tillade os at se bort fra disse meget vigtige nordiske hensyn.

På Nordisk Råds møde i Reykjavik i februar vedtog Nordisk Råd, at regeringerne inden den 1. januar 1972 skulle fremsætte forslag til en egentlig kulturtraktat, der skulle sigte imod at skabe, som der står: et omfattende fællesskab inden for forskning, uddannelse og den frie kultursektor. Det er en ambitiøs vedtagelse. Vi opfordrer stærkt den danske regering til at arbejde for, at den kommende kulturtraktat virkelig får et indhold, der svarer til denne målsætning. Det vil kræve meget betydelige ændringer, det vil kræve, at man er villig til at se med andre øjne end hidtil på de administrative og finansielle forudsætninger. Hvis kulturtraktaten skal leve op til det ambitiøse mål, der er sat for den, må der indrettes fællesnordisk sekretariat, og der må stilles betydelige midler til rådighed for finansiering af fællesnordiske projekter. Vi håber meget at se disse forudsætninger opfyldt i det arbejde, som er i gang imellem de nordiske regeringer.

Regeringen har bebudet, at der i år vil blive fremsat færre lovforslag end i de sidste år. Men der er i den skriftlige del af åbningstalen nævnt en række betydningsfulde lovgivningsområder, som folketinget kommer til at beskæftige sig med. Der arbejdes med en ændring af selve kildeskatten, det nuværende system har allerede afsløret store svagheder. Kulegravningen af forbrugsafgifterne fortsætter, og det er en almindelig opfattelse, at det både af fordelingspolitiske grunde og af andre grunde er nødvendigt at se meget kritisk på mange af de små afgifter. Arbejdet med socialreformen fortsætter og fører meget betydningsfuld lovgivning med sig. Vi kan vente en debat om fremmedarbejderspørgsmålet, og det ville være meget ønskeligt, om folketinget kunne nå

frem til at fastlægge nogle generelle og principielle retningslinjer for fremmedarbejderproblemet. Handelsministeren fremsætter forslag om revision af reglerne for selskabers regnskabsaflæggelse. Jeg synes, det er rigtigt, at man ikke på dette punkt afventer det videre forløb af nordiske forhandlinger. Der kan ventes betydningsfuld lovgivning på det kulturelle område; der er overvejelser i gang både om film- og radioloven.

Jeg vil særlig hæfte mig ved løftet om en revision af lærlingeuddannelsen. Den faglige og den tekniske uddannelse har i dag ikke en tilfredsstillende udformning. Vi er tilfreds med, at åbningstalen så stærkt understreger, at det nu er de 16—19-åriges uddannelsesproblemer, der særlig skal i søgelyset.

Mere generelt kan det om de bebudede lovgivningsinitiativer og forslag siges, at vægten ligger på en forbedring af den offentlige planlægning og på en videreførelse af strukturændringer i den offentlige sektor i retning af decentralisering. Vi skal nu i gang med en ny sparerunde. Det er i den øjeblikkelige økonomiske situation nødvendigt, men er i sig selv af begrænset betydning for hele udviklingen i den offentlige sektor, medmindre der samtidig sker en forbedring af planlægningen og af de grundlæggende strukturer i den offentlige økonomi, byrde- og opgavefordeling, socialreform, perspektivplanlægning, prioritering af offentlige udgifter, lands- og regionalplanlægning. Det er på disse områder, der på længere sigt er virkelige besparelser at hente, og regeringen kan ikke nok tilskyndes til at sætte ind her.

I denne sammenhæng vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om det offentliges indsats inden for forskning og produktudvikling. Et særligt ministerudvalg er nedsat for at koordinere forskningspolitikken, som jo rejser ganske særlige problemer, fordi forskningen er splittet op på en række ministerier. Forholdet mellem staten, forskningen og erhvervslivet påkalder sig stigende opmærksomhed. Erhvervsforskningsfonden har skabt bedre muligheder for offentlig støtte til udvikling af nye produkter, men det er et spørgsmål, om man kan lade det blive herved. Jeg tror, der er behov for, at staten påtager sig en betydelig mere aktiv rolle og indretter sin egen administration på